

trinsvis uden for den, af de dertil bestemte Trompetere. Den er nu fra en stor socialøkonomist Reform bleven reduceret til en ret ordinær Toldrevision. Den umaadelige Forbed, som Smaafoik skulde have af at faa deres Sukker 10 Øre billigere pr. Bund, er bleven reduceret ned til kun 6 Øre. Og naar man sammenstiller det med, hvad der er foreslaaet fra et tredje Mindretal, det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber), vinder Spørgsmaalet om denne Belgering, man derved vilde hde Befolkningen, ind til noget i højeste Grad relativt: et æret Medlem vilde spare 6 Øre, et andet æret Medlem 4 Øre, tror jeg, det er. Det er i alt Fald ved de Vædringer, Forslaget er undergaaet i Udvalget, blevet til en ret ordinær Toldreform. Særlig den Del af Forslaget, som havde Hensyn til Landbruget og Hævebruget, er i en betænkkelig Grad svunden, siden vi sidst havde denne Sag for. De vide, at denne Betsignelse med den store Nedsættelse af Sukkertolden navnlig skulde komme Landbruget og Hævebruget til Gode; vi have hørt ret rørende Beretninger om, hvorledes det var gaaet tilbage for Landbruget her i Landet, og at nu skulde man da til at gøre noget klækkeligt for Landbruget; man vilde give Smaafoik en å to Skæpper Land eller Strandjand, som det ærede Medlem fra Nykjøbing paa Falster (Clausen) ogsaa mente kunde bruges, og saa skulde der blive ordentlig Gang i det danske Landbrug, særlig for Smaafoik. Det forbaer mig — jeg har vel Lov til at bruge det Udtryk, siden det ærede Medlem var saa fortabt i Forbavelse — at Smaafoik paa Landet ere selvstændig forsvundne fra denne Del af Lovforslaget. Vi høre ikke her i Flertallets Betænkning noget om den Belgering, der derved skulde hdes den arbejdende Befolkning paa Landet. De synes at være tabte i Løbet af disse Par Maaneder, som det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) og det ærede Medlem for Njebenhavn 4de Valgkreds (Scharling) have haft til at smelte deres Tanker sammen angaaende denne Sag. Nu bliver kun Landbruget eller Hævebruget tilbage. Men selv denne Belgering, som derigennem skulde hdes vort økonomiske Liv, er svunden betænkkelig, idet det er lykkedes de ærede Forslagsstillere at opdage, at man kan komme Konserverfabrikationen til Hjælp paa en anden Maade end ved at nedsætte Tolden. Ved 1ste Behandling syntes det ikke rigtigt at kunne gaa op for de Herrer, at det var en meget praktisk Maade, men nu ere de komne til en bedre Erkendelse; de se, at

Konserverfabrikkerne vel kunne trives her i Landet, selv med en høj Sukkertold. Der er ikke blevet andet tilbage af denne store Reform end Hensynet til det indenlandske Forbrug. Jeg indrømmer, at Syltetøjet bliver lidt billigere, naar Sukkeret bliver 5—6 Øre billigere, men det væsentligste, der var ved denne Sag, det var jo Hensynet til det udenlandske Marked, men dette kunne vi tilfredsstille ganske paa samme Maade gennem Toldgodtgørelse ved Udførsel, hvad enten Tolden er lidt større eller lidt mindre, det er ligegyldigt; man kan lige saa vel give en Erstatning paa 10 Øre som paa 6 Øre; det bliver blot lidt mere eller lidt mindre at udbetale. Der er altsaa ikke længere nogen Reform i det Stykke, med mindre man vil gøre det til noget stort her i Landet, at vore Husmødre til eget Forbrug, det indenlandske Forbrug i det hele, kan have en Krukke Syltetøj maaste 10 Øre billigere end nu. Det, jeg altsaa først maa gøre opmærksom paa over for den ærede Ordfører, er den mærkværdige Forandring, der er foregaaet med deres Lovforslag, idet det ikke længere er den store Reform, hverken med Hensyn til Sukker eller med Hensyn til Havelodder, Landbruget og Smaafoik paa Landet, som det var oprindeligt, nu er det blot en ret ordinær Toldrevision, men derved synes jeg, at Forslaget i det væsentlige har mistet sin Berettigelse. Hvis de Herrer virkelig havde Ret i, hvad de gjorde gældende ved 1ste Behandling og hvorover man har jublet omkring i Landet, at det var noget saa stort, at man med eet Slag fik Sukkeret billigere og øvede en stor Belgering mod Landbruget og mod Smaamanden paa Landet, ved at de kunne faa billigere Sukker til at sylte de Sager med, de kunne aule i de Havelodder, som de en Gang skulle have — hvis det var noget stort, saa kunde jeg forstaa, at man vilde benytte den mangeaarige Bestræbelse for at faa en Toldreform. Hvis man kunde opnaa noget virkelig betydeligt Skridt for Landbruget, Smaamanden og det økonomiske Liv i det hele, saa kunde man vel nok finde sig i at gaa ind paa saaledes, som det her sker, fuldstændig at bryde Traditionen i hele vort Arbejde for en Toldrevision. Men naar dette ikke er Tilfældet, naar disse store Belgeringer ere blevne reducerede som efter Flertallets Forslag, saa synes det mig, at det er mindre forsvarligt, end det var før. Naar det kun er blevet et Stykke Toldreform, saa synes det mig, at det Krav, der navnlig er stillet fra vor Side om, at vi burde forhandle denne Sag i Forbindelse med en Toldreform, vinder forøget Styrke.